

عنوان مقاله:

ارزیابی ترک خوردگی طولی با میله های پایدارکننده بتن داول (درروسازیهای بتنی درزدار) JPCP

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه اقتصاد شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

حجت شمسی - دانشگاه علوم و تحقیقات شاهرود

خلاصه مقاله:

دراین پژوهش به طور کمی اثبات میشود، میله های پایدارکننده بتن در روسازی بتنی درزدار منظور بهبود ظرفیت ساختاری درزها با انتقال بارترافیک اعمال شده بر اسلب به اسلب مجاور نصب میشود. عملکرد صحیح میله های پایدار کننده بتن را میتوان در زمانی انتظار داشت که به درستی در بتن تصب شوند. اثرات عواملی همانند ضخامت روسازی، مدول ارتجاعی بتن، شیب دمای عمودی، مشخصه اتصال بین بتن و میله پایدارکننده و عمق انتقال عمودی میله پایدار کننده بر احتمال رخداد ترکها وجود دارد. دلایل اصلی ترک های طولی در درزها مرتبط با تغییر عمودی میله پایدار کننده بتن و خمیدگی اسلب روسازی بتنی درزدار به دلیل بار محیطی بوده ال. به منظور کاهش ترک طولی در اتصالات، میله های پایدارکننده بتن بایستی در عمق میانی اسلب تصب شوند و هنگام نصب میله های پایدار کننده بتن بایستی مراقب بود تا از انتقال عمودی خودداری کرد. واثبات می کند که روش گسیختگی درروسازی بتنی درزدار، چگوله ترک طولی می باشد و منشأ آن آیا رأس دا بتنی می باشد یا عمق آن. این روش گسیختگی به بارگذاری شکل هندسی دال بتنی محیط و ویژگی های مصالح بستگی دارد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، ترک خوردگی طولی، روسازی بتنی درزدار، میله پایدار کننده داول بتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/412826>

